

PERIÓDICH DE SENAL, ARTÍSTICH, LITERARI Y CIENTÍFICH

Any I

Barcelona 10 de Desembre de 1880

Núm. 16

PREUS DE SUSCRIPCIÓ					Se publica 'ls dias 10, 20 y 30 de cada mes	PREUS DE SUSCRIPCIÓ PAGANT EN OR		
ANY	SEMESTRE	TRIMESTRE	MES	ANY		SEMESTRE		
Espanya y Portugal	60 rals	32 rals	18 rals	6 rals	EDITOR-PROPIETARI CARLOS SANPONS Y CARBÓ UNIO, 28 BARCELONA	Cuba y Puerto-Rico	5 pesos forts	3 pesos forts
Paissos de l' Unió Postal	76 »	40 »	»	»		Filipinas, Méjich y Riu de la Plata.	6 » »	3'50 » »
No 's servirà cap suscripció que no 's pagui per endavant						Y en los altres paissos, los preus d' Espanya y además lo franqueig		

SUMARI

TEXT. — CRÓNICA GENERAL, per R. = NOSTRES GRABATS, per Eduart Tamaro. = LA REYNA DE LA FESTA (poesia), per J. Francesc y Gomis. = MEFISTOPELE, per Joseph Rodoreda. = DEL INTERMEZZO (traducció), per Benjami Giberga. = LO CAPELLÀ MORO DE LA LLONJA (continuació), per Pere d'Alcántara Penya. = NOVAS. = LLIBRES REBUTS. = BELLAS ARTS, per A. Gallard.

GRABATS. — DETALLS DEL CLAUSTRE DE LA CATEDRAL DE BARCELONA. = RETRATO DE LA DUQUESA D'OXFORD. = ENRICH BOITO. = RIBERAS DEL LLOBREGAT. = MOSTRA DE GRABATS del primer volúm de las Memorias de la Associació Catalanista d' excursions científicas.

Ja sabem que nostra Junta de Sanitat val molt y moltíssim individual y colectivament considerada, mes això no ha de ser obstacle, pera que 'n aquesta qüestió, deixém consignadas las nostras opinions, gens conformes á las sevas, pera lo qual nos alenta en gran manera la opinió unánime de casi tota la premsa de Barcelona, prova evident y palpable de lo molt que hi ha d' haber de discutible en la trascendental resolució que acaba de sancionar la Junta de Sanitat.

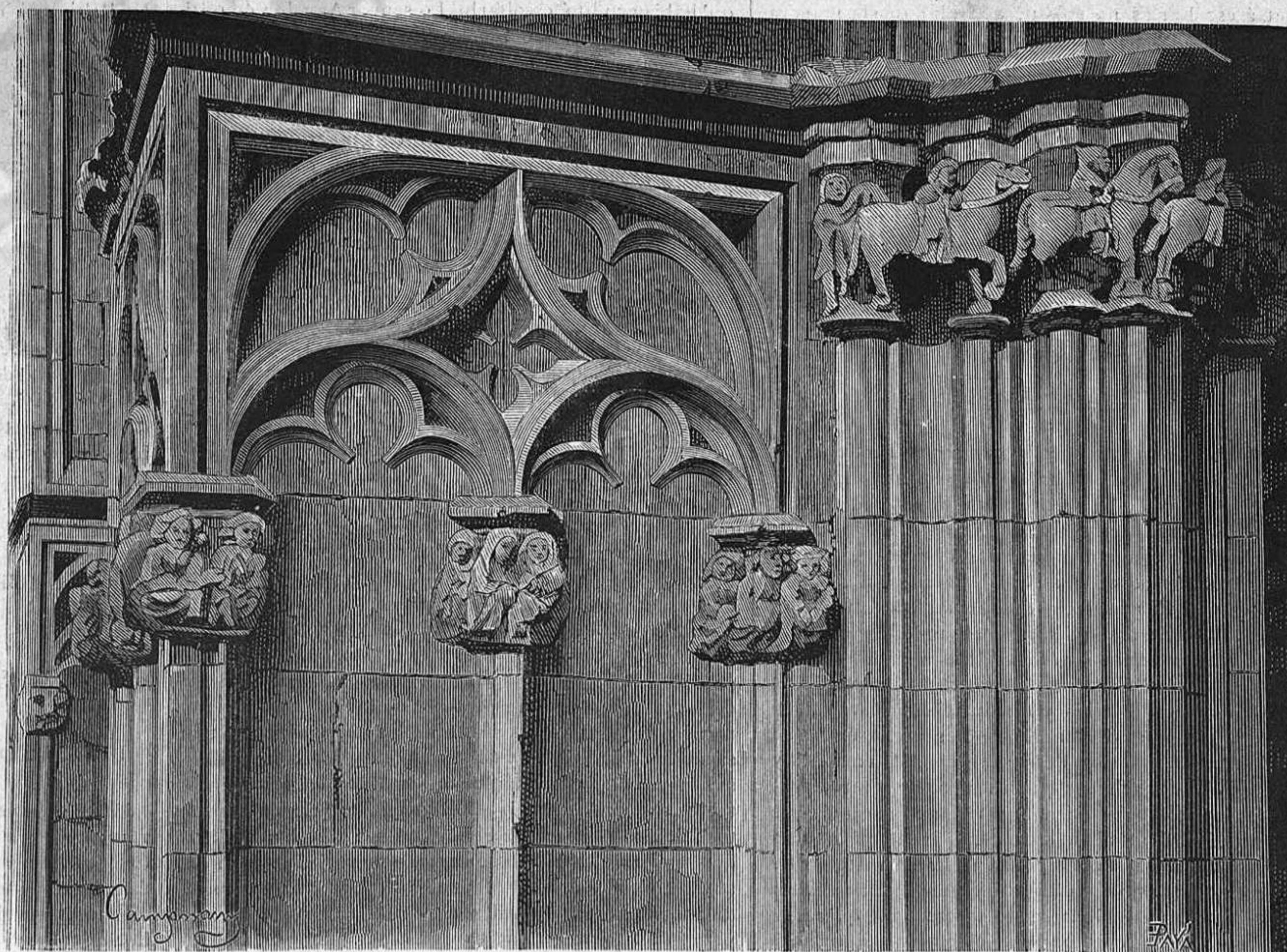
Suposém que serán motius purament econòmichs los que haurán induhit á nostres edils al emplacament del Cementiri en la Torre dels Pardals, y aixó podria

disculparlos un tant; pero no per aixó debian ferse sorts á las prescripcions categóricas de l' Higiene pública, ja que en últim cas tinguessen que fer cas omís dels articles de la lley; concedim que deguessen atendre las condicions econòmicas al tractarse d' aquest projecte com á molt importants pera la possible realiació del mateix, pero també debian comprendre qu' es preferible mil vegadas deixar de realisar una millora, per més que siga apremiant com la que 'ns ocupa, á efectuarla en las detestables condicions qu' aném apuntar molt á la lleugera.

La situació del terreno escullit en lo cas present, no

CRÓNICA GENERAL

Ha arribat lo torn á la qüestió del cementiri pera reclamar l' atenció de nostras primeras corporacions sabias y administrativas. La Junta de Sanitat, Ajuntament y Junta del Cementiri han lograt ja posarse d' acort, en lo referent al siti d' emplacament de la nova necrópolis; los únichs qu' en aquesta qüestió dissenteixen del parer de tan respectables entitats, son los preceptes de la lley y de l' higiene qu' en lo cas present han sigut desdenyosament prostergats. Tant com son d' alabar los esforços de las corporacions aludidas en procurarnos un nou Cementiri demanat imperiosament per l' insuficiencia del actual y per haverse ja arribat en lo mateix al estat que 'ls higienistas denominan de saturació del terreno, son dignes de censura la lleugeresa y poch tacto ab que s' intenta ocurrer á tan indispensable necessitat. En efecte lo siti anomenat Torre dels Pardals ahont s' ha d' aixecar lo nou Cementiri, segons la desgraciada concepció de nostre Ajuntament Exlentíssim, 's troba situat entre 'ls termes municipals de San Martí y San Andreu, no gens lluny d' aquestas poblacions y atravesat sub-terràneament per las conduccions d' ayguas de companyias tant importants com ho son la de Dos Rius, y moltras altras ab quals caudals s' alimenta principalment nostra ciutat.

DETALLS DEL CLAUSTRE DE LA CATEDRAL DE BARCELONA

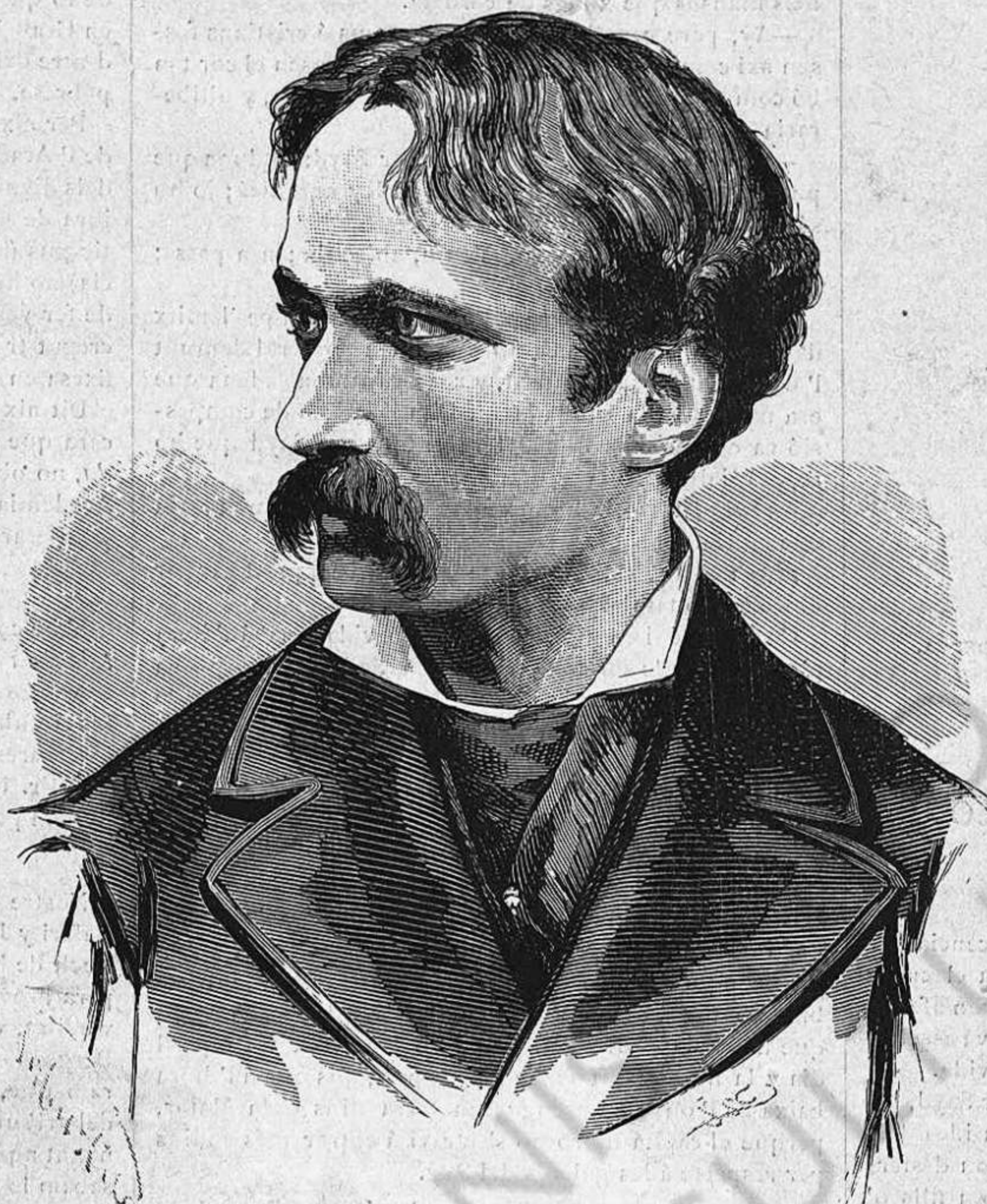

RETRATO DE LA DUQUESA D'OXFORD

CUADRO DE VAN-DYCK EXISTENT EN LO MUSEO NACIONAL DE MADRID

que basta lo dit pera que los lectors de LA ILUSTRACIÓ CATALANA formin concepte de son valor.

Respecte á la música de *Mefistofele* hem de comensar per reconeixeli una circumstancia que al nostre modo de veure augmenta molt y molt sa importancia; es la exacte traducció de la paraula en lo llenguatge admirable de la melodia. Boito professa las teorías modernas sobre lo porvenir del drama líric. Enemich acérrim del convencionalisme, de la rutina, dels efectes inmotivats y de tants y tants abusos que amenassan sériament la existencia de la música teatral, no podia crear d' altre manera ni escriure altre género. La música de *Mefistofele* es lo necessari complement del llibre á qui no falta may, en cap situació, en lo més insignificant detall. Se ha qualificat de wagneriana perque Boito admira á Wagner y pensa com ell. No'ns havém pogut convence de lo fonament d' aquella aseveració, ni havém sabut trobar en tota la partitura de *Mefistofele* una sola frase que recordi la forma original distintiva del mestre alemany. Precisament una de las qualitats que més havém apreciat en Boito, es la manifestació de sa personalitat ab un estil propi, sens necessitat de recorre á engalanarse ab pompas ajenas. Altre afirmació se ha fet per nosaltres incomprendible també. Se ha negat á Boito la facilitat melódica. En nom del sentit comú agraviat y desatés; en nom de la melodia y de la inspiració que brollan en lo *Prólech*, en lo *quarteto del Jardí*, en lo *plany de Margarita* en lo *duo* de la presó, en la escena de la mort de la innocenta víctima de Faust, en la serenata y en lo concertant final del quadro del *Dissapte clásich* y en la escena única del *epílech*, reivindicuém per Boito, la qualitat que

ENRICH BOITO

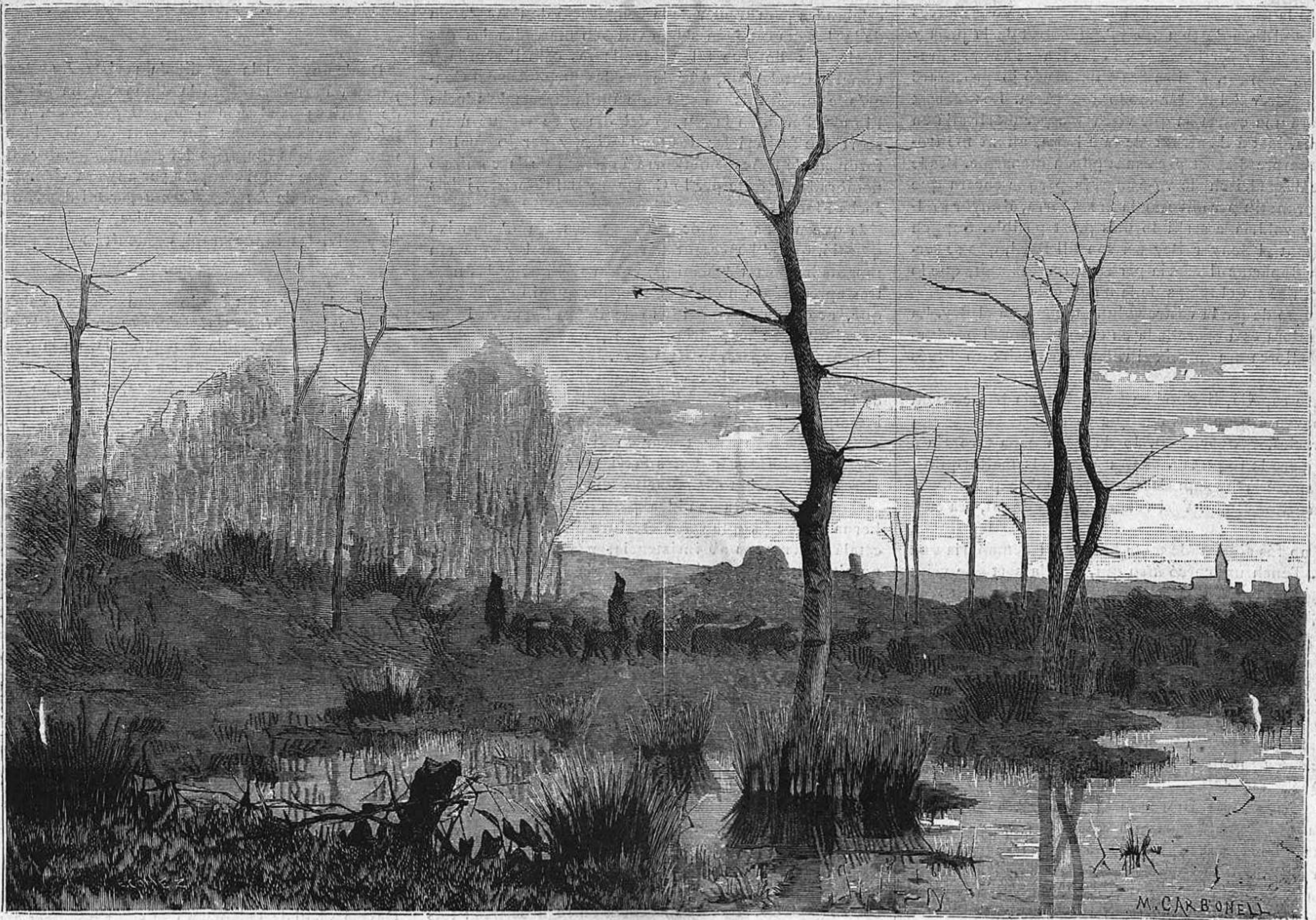
se li nega injustament y si las pessas citadas no bastan á probar la rahó que'ns asisteix, poden afeigirshi encara lo ballable *Obertas* del primer acte, la frase de sortida de Faust, la primera escena del quadro del pacte, y la dansa de las coretidas.

La armonía é instrumentació de *Mefistofele* demostran los coneixements profundós de Boito en aquells difícils rams de la composició musical. *La Ridda del Sabba*, lo ball infernal que termina 'l quadro del Broeken, posa en evidencia al contrapuntista consumat. Es llástima que distreguin la imaginació de aquella difícil y notable pessa las pantominas y corredissas del cos coreográfich y de la comparsería.

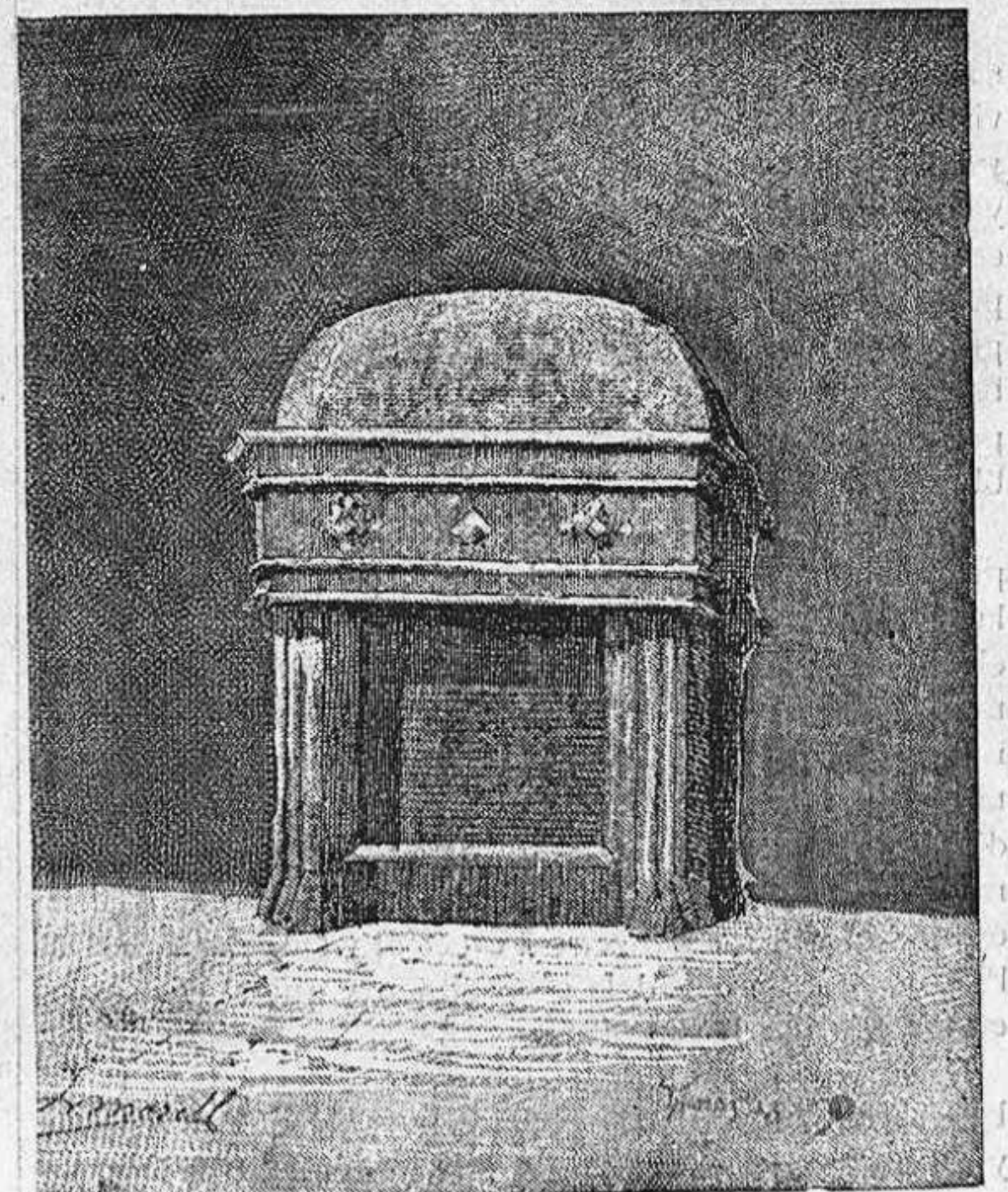
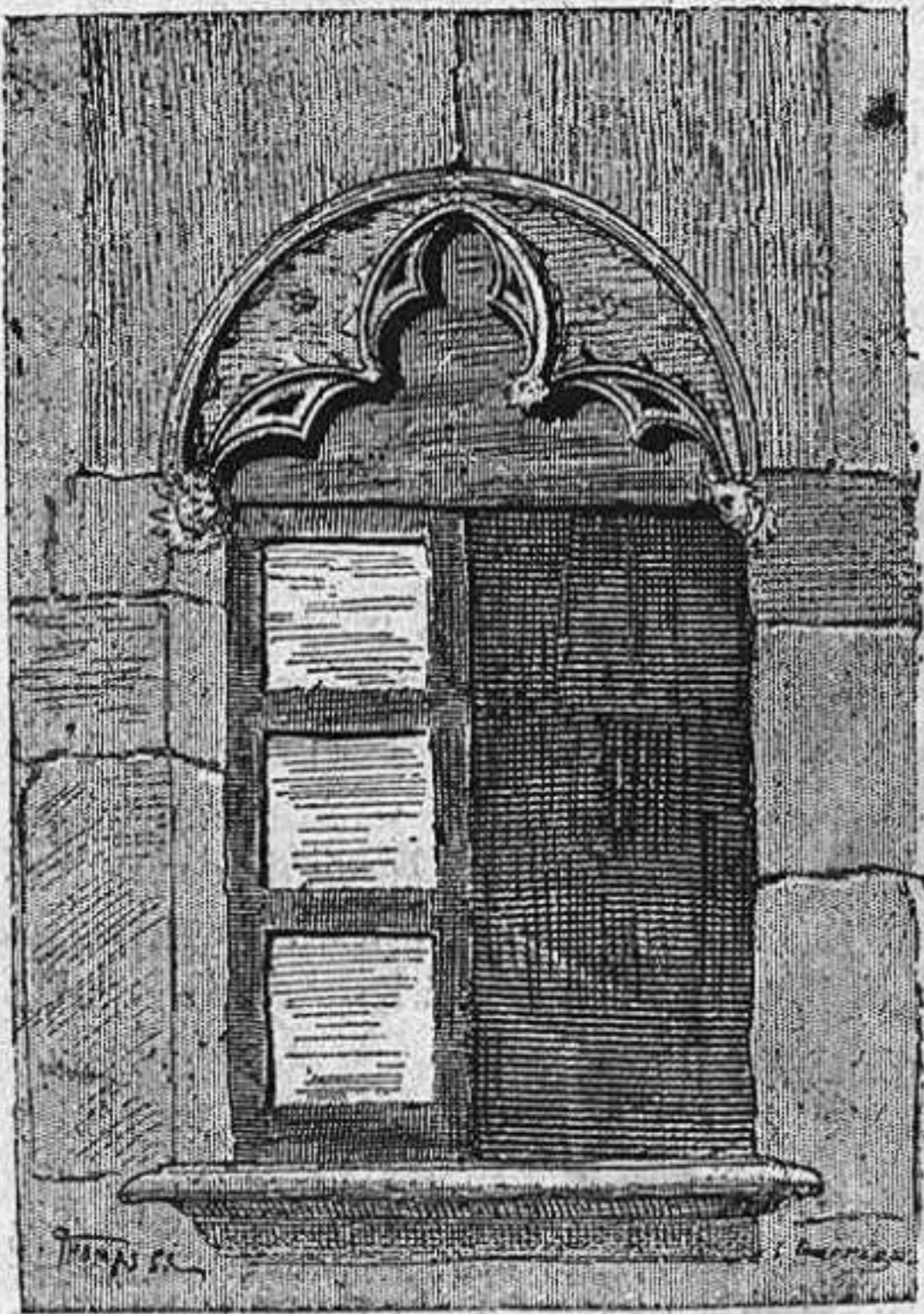
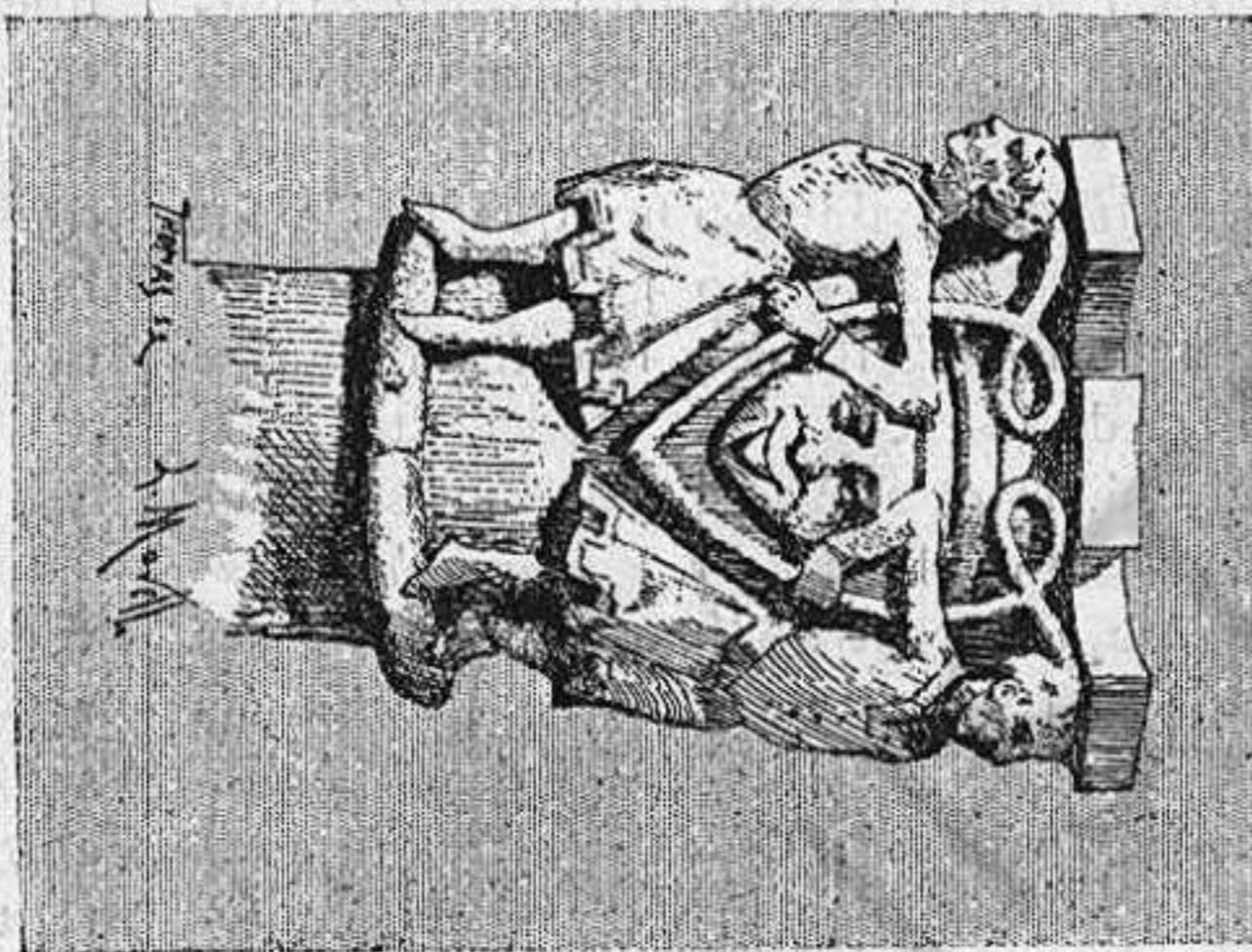
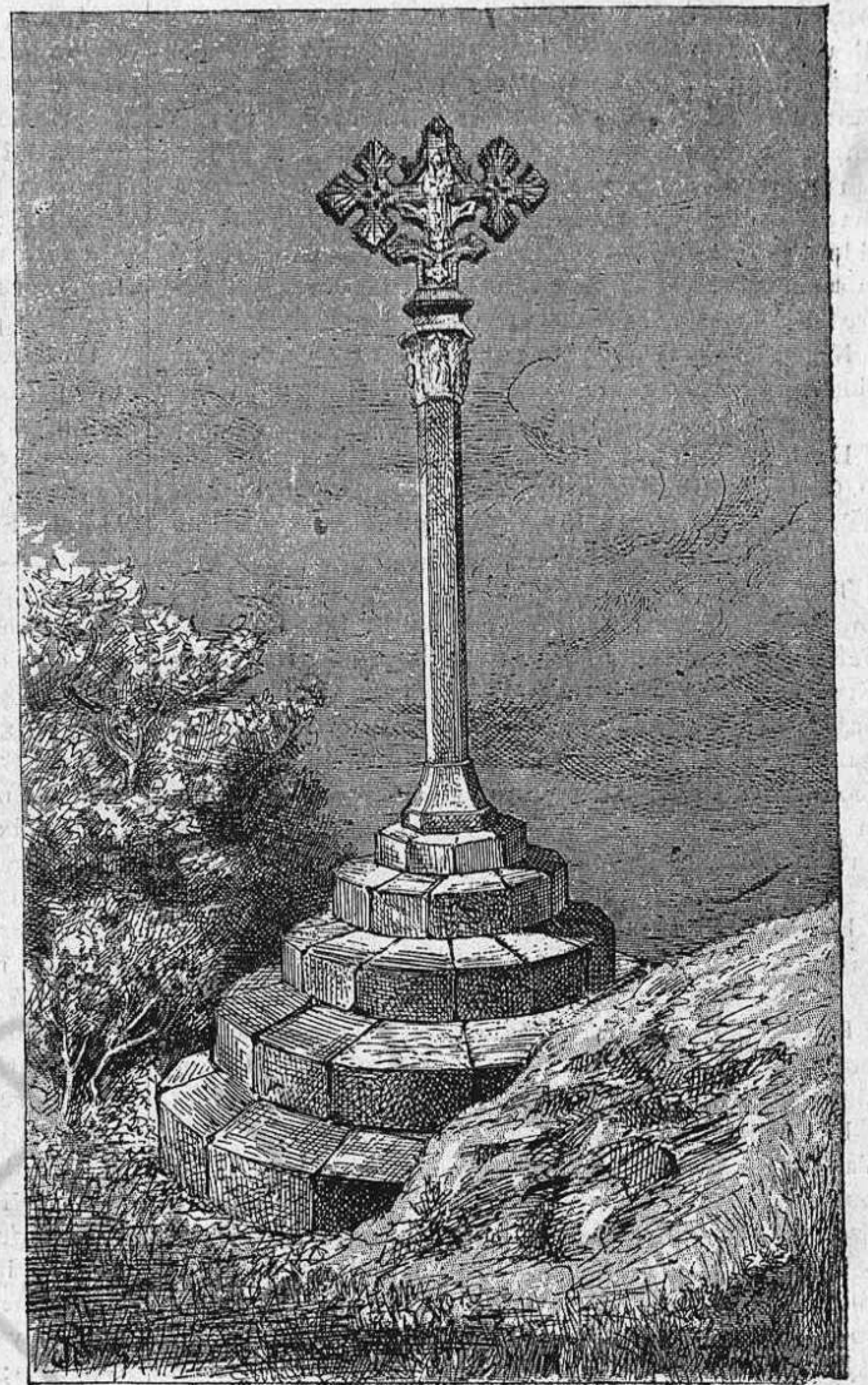
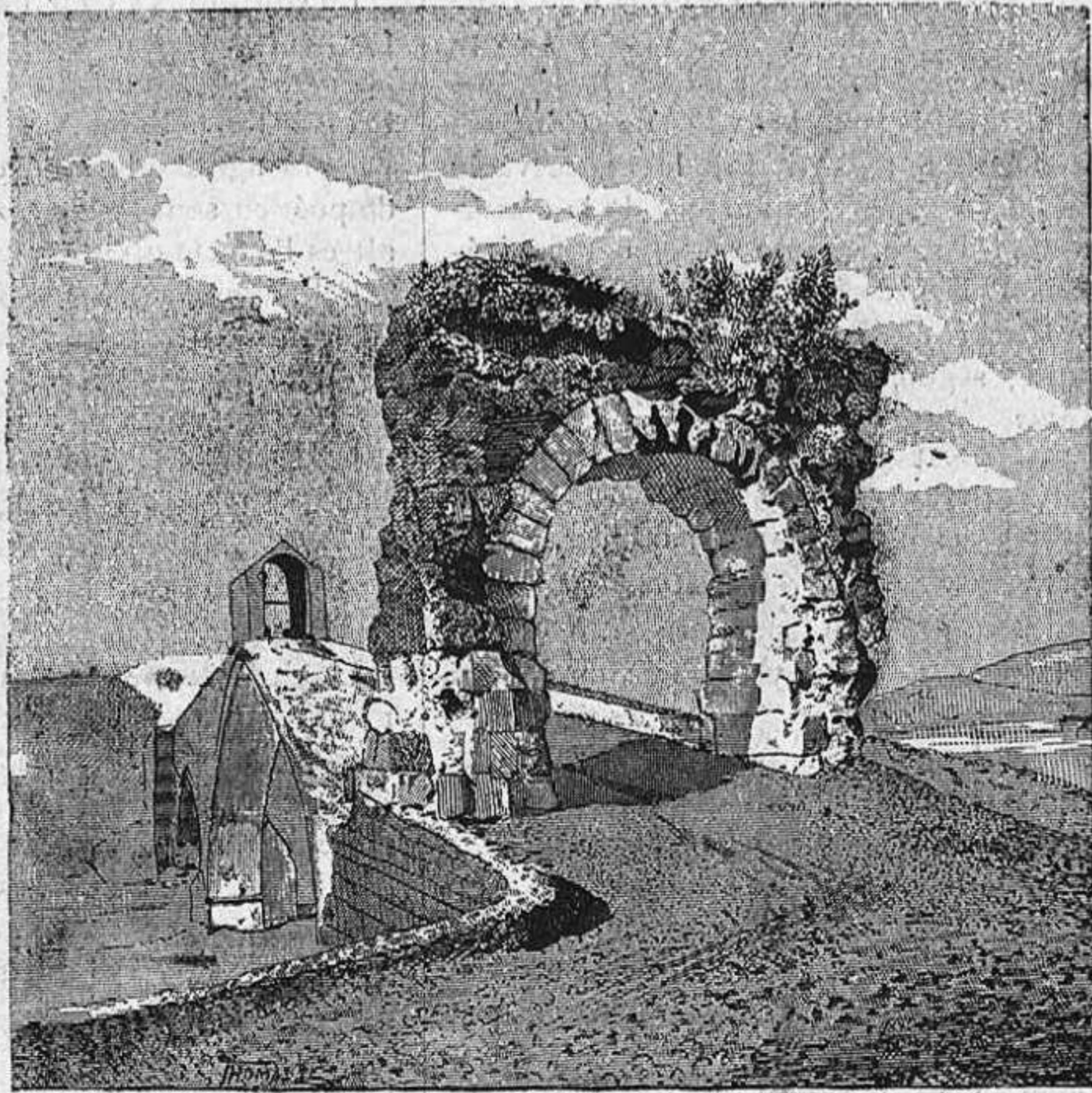
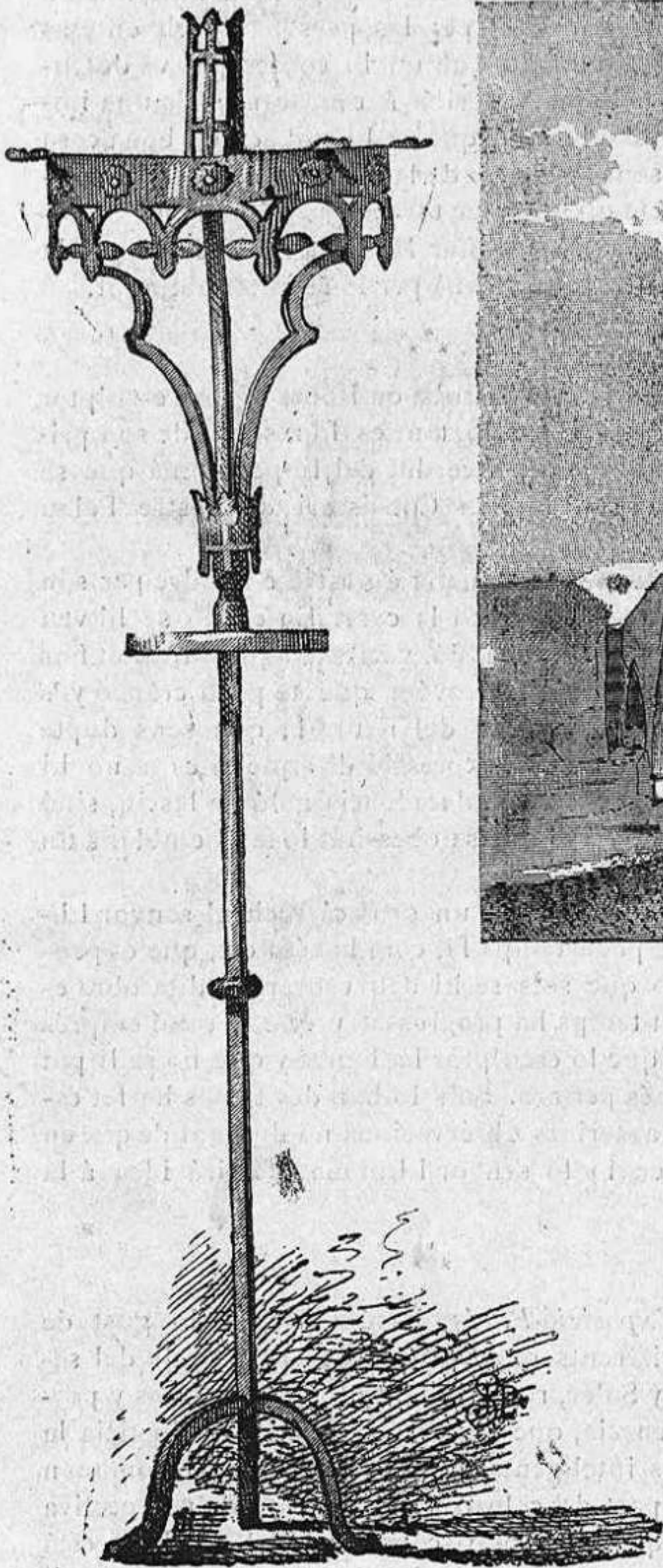
Encar que casi no ho permetin ja los límits d' eixa revista, havem de dir quatre paraulas de la execució que en lo Liceo ha lograt la nova ópera. Lo primer lloch, lo lloch d' honor, correspon al mestre Faccio, que ha alcançat un triunfo complet y merescut, fentse digne de la ilimitada confiansa que en ell posaren l' autor y l' editor propietari de la obra. Podem assegurar ab orgull que 'l públich de Barcelona ha sentit lo *Mefistofele* tal qual lo va crear Boito, y aquest es lo millor elogi que podem fer del mestre Faccio. Aixís ho compregueren los artistes y aficionats, tributantli una entusiasta ovació.

Las Sras. Ferni y Macaferri y 'ls Srs. Barbaccini y Maini, encarregats de las parts principals, estigueren á la altura de sa envejable reputació, y las masses corals, la orquesta y la banda del Sr. Bresonnier completaren lo bon éxit de la obra ab bona voluntat y fe. La direcció d' escena bé, las decoracions y trajos indignes d' un teatro de la llegua.

J. RODORÉDA.

RIBERAS DEL LLOBREGAT. — PAISATJE DE CARBONELL

MOSTRA DELS GRABATS DEL PRIMER VOLÚM DE LAS MEMORIAS DE L' ASSOCIACIÓ CATALANISTA D' EXCURSIONS CIENTÍFICAS

Canalobre de San Bartomeu de la Quadra. — Pont del Diable (Martorell). — Creu d' Abrera. — Pica d' aygua beneyta de Valldoreix. — Finestra ojival de Monçada. — Ruinas d' Olérdula. — Capítell de Ntra. Sra. del Cami en la Garriga. — Castell de Vilassar. — Escalfador d' una sala del castell de Vilassar.

Reservats los drets de reproducció artística y literaria || TIPOGRAFIA DE ÈVARISTO ULLASTRES, RONDA DE LA UNIVERSITAT, 96. BARCELONA || S' envian números de mostra fora de Barcelona